

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Mars 1886, kl. 1 e. m.

Betänkande, angående stämpelafgiften.

Till Bevillnings-Utskottet har från Andra Kammaren hänvisats en af Herr *I. Lyttkens* väckt motion, N:o 79, om ändringar i 1:sta och 3:dje §§ i Kongl. förordningen angående stämpelafgiften, den 9 Augusti 1884.

Härjemte har Utskottet från Kongl. Justitiedepartementet emotagit en skrivelse af den 19 nästlidne Februari angående stämpelfrihet för domstols beslut om ersättning af allmänna medel åt vittnen och upplysningsvis hörda personer i brottmål.

Vid granskning af bestämmelserna i gällande förordning angående stämpelafgiften har Utskottet härförutom funnit anledning att ifrågasätta förändrade föreskrifter för vissa fall.

För de framställningar, hvartill Utskottet sålunda funnit skäl, går Utskottet nu att redogöra, dervid iakttagande den i nyssberörda förordning stadgade paragrafföljd.

§ 1.

I sin förenämnda motion har Herr *I. Lyttkens*, i sammanhang med andra framställningar, för hvilka Utskottet nedan skall redogöra, till aflägsnande af den tvetydighet, som vidlåde här afsedda del af ifrågavarande §, hemställt om sådant förtydligande af densamma, att i förteckningen öfver de i fråga om stämpel å expeditionerna till *Fjerde Afdelningen* hänförda statsmyndigheter efter *Landtmäteristyrelsen* måtte

Bih. till Riksd. Prot. 1886. 5 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

tilläggas *Generallandtmäterikontoret*. Derifrån utlemnade afskrifter af kartehandlingar och afritade kartor kunde nemligen svårligen sägas utgå från sjelfva Landtmäteristyrelsen.

Utskottet anser, lika med motionären, en ändring i berörda § påkallas till undanröjdande af den anmärkta oegentligheten. Men då den officiella benämningen »Rikets Generallandtmäterikontor» omfattar såväl Landtmäteristyrelsen som kontorets tjenstemän och arkiv, finner Utskottet rättast, att under *Fjerde Afdelningen* ordet »generallandtmäterikontoret» införes i stället för ordet »landtmäteristyrelsen», hvadan Utskottet hemställer,

1:o.

att Riksdagen, med hufvudsakligt bifall till Herr I. Lyttkens' motion i dess förevarande del, måtte besluta sådan ändring i § 1 af gällande förordning angående stämpelafgiften, att under *Fjerde Afdelningen* ordet »landtmäteristyrelsen» utbytes mot »generallandtmäterikontoret.»

§ 3.

I samma motion har Herr I. Lyttkens vidare anfört:

Enligt Kongl. Majts förnyade nådiga taxa på arfvode för landtmäteriförrättningar af den 10 Juni 1881, § 14, utginge lösen för afskrift af ego- och delningsbeskrifning samt häfdeförteckning, protokoll, förening och annan sådan handling eller utdrag deraf med 1,25 krona för hvarje ark, och enligt § 16 af samma taxa skulle för kopia eller utdrag af beskrifning, landtmäteriprotokoll och annan dylik handling, som från Generallandtmäterikontoret eller landtmäterikontoren i länen utgäfves, erläggas lösen enligt hvad i § 14 vore sagdt. Således borde, jemlikt taxan, afskrifter eller utdrag af nyssberörda handlingar från så väl Generallandtmäterikontoret som länslandtmäterikontoren lösas med 1,25 krona arket, eller enahanda belopp, som utgått redan innan här omförmälda taxa blifvit gällande. Vid reorganisationen af embetsverken, då tjenstemännens löner i allmänhet förbättrats, hade det föreskrifvits, att sportler af lösen och dylikt skulle ingå till statsverket och utgöras med expedition eller annan handling åsatt stämpel, hvilken senares belopp genom gällande förordning angående stämpelafgiften för de särskilda embetsverken och deras expeditioner i allmänhet bestämts till enahanda belopp som den forna lösen.

Enligt denna grund hade lösen, 1,25 krona för hvarje ark, för afskrift af landtmäterihandling, som utlemnades från Generallandtmäteri-

kontoret, bort förvandlas till stämpel af samma belopp, men valören af denna stämpel hade emellertid blifvit nedsatt till jemnt en krona. I stället för att utaf reqvirent uttaga endast stämpelbeloppet, hade man dock inom Landtmäteristyrelsen låtit af hvarje reqvirent, som begärt afskrift eller utdrag af beskrifningar m. m. i Generallandtmäterikontorets arkiv, uttaga *både* stämpelbeloppet och den i taxan utsatta lösen, hvarigenom reqvirent nödgats erlägga 2,25 kronor i stället för att, såsom förut, dylika afskrifter fått lösas med blott 1,25 krona arket utan stämpel. För egen del vore motionären öfvertygad derom, att det ingalunda varit Riksdagens afsigt att så betydligt öka reqvirents omkostnader för utfående af sådana afskrifter, utan tvärt om hade syftet säkerligen varit att förminska kostnaderna, då i stället för lösen 1,25 krona bestämdes stämpel af 1 krona.

Motionären funne dock billigt, att stämpelvalören sattes till 1,25 krona arket, såsom jemnt motsvarande så väl förra lösen som den lösen, hvilken fortfarande måste, utan stämpelafgift, för enahanda handlingar, på sätt der förut skett, utgå för afskrifter från landtmäterikontoren i länen. Då, enligt hans öfvertygelse, ändring af § 3 i stämpelförordningen alltså blefve nödig, borde man samtidigt draga försorg om att förenkling vunnnes icke blott beträffande afskrifna handlingar, utan ock med afseende å afritade kartor, för hvilka senare intet hinder syntes möta att åsätta stämpel, motsvarande den uträknade lösen, hvarigenom vidlyftiga anteckningar och kontrolluppgifter i Generallandtmäterikontoret öfver lösen, så väl för afritade kartor som för afskrifna handlingar, och beloppens redovisning till statsverket gjordes öfverflödiga.

På grund af det sålunda anförda föreslår motionären, att följande delar af § 3 i stämpelförordningen måtte sålunda förändras:

3 Afd. 4 Afd.
Kr. öre. Kr. öre.

Afskrift af landtmätares eller med honom i afseende på behörighet till vissa förrättningar likstald tjenstemans förrättningshandlingar, äfvensom af dylika handlingar från arkiven i Generallandtmäterikontoret (i stället för lösen) och landtmäterikontoren i länen fri — 1: 25.

Karta, förutom föreskrifven lösen, hvilken för karta från Generallandtmäterikontoret arkvis utgår med mot lösen svarande stämpel, geometrisk 0: 50. 0: 50.

De af motionären uppgifna förhållanden beträffande kostnaden för utbekommande från Generallandtmäterikontoret af afskrifter af landtmäterihandlingar, om hvilka förhållandens rättighet Utskottet förvissat sig, ega otvifvelaktigt stöd i de åberopade författningarnas bestämmelser. Då följaktligen dessa bestämmelser, på sätt motionären anført, måste anses föranleda oskäligt fördyrande af ifrågavarande handlingar, har Utskottet funnit sig böra tillstyrka en sådan ändring i samma bestämmelser, som motionären föreslagit.

Åfven hvad angår kopior eller utdrag af kartor, som från Generallandtmäterikontoret utlemnas, finner Utskottet motionärens framställning ega fog.

För vinnande af hvad motionären i dessa båda afseenden åsyftat, erfordras emellertid ej blott att till stämpelförordningen tillägg göras af sådant innehåll, som motionären uppgifvit, utan jemväl att i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga taxa på arfvode för landtmäteriförrättningar af den 10 Juni 1881 sådana ändringar vidtagas, att den der stadgade lösen dels för afskrift af här afsedda landtmäterihandlingar samt dels för kopior eller utdrag af kartor må upphöra att utgå, då afskriften eller kartan utgifves från Generallandtmäterikontoret.

Då ändring i sistberörda författning ankommer på Kongl. Maj:t, har Utskottet följaktligen ansett framställning derom böra af Riksdagen hos Kongl. Maj:t göras i sammanhang med besluts fattande om de ifrågasatta tilläggen till stämpelförordningen.

Utskottet, som, hvad sistnämnda tillägg till stämpelförordningen beträffar, härvid jemväl funnit den redigering, motionären åt dem gifvit, tarfva modifikation, hemställer alltså,

2:o.

att Riksdagen måtte, med hufvudsakligt bifall till motionärens ifrågavarande förslag, besluta följande förändrade lydelse af nedannämnda moment af rubrikerna *Afskrift* och *Karta* i stämpelförordningens § 3:

3 Afd. 4 Afd.
Kr. öre. Kr. öre.

»*Afskrift* af landtmätarens eller med honom i afseende på behörighet till vissa förrättningar likställd tjänstemans förrättningshandlingar, äfvensom af dylika handlingar från general-

	3 Afd. Kr. öre.	4 Afd. Kr. öre.
landtmäterikontoret och landtmäterikontoren i länen	— <i>fri</i> —	1: 25.»
och		
»Karta, geometrisk	0: 50.	0: 50
Dessutom förses kopia eller utdrag af karta, som från generallandtmäterikontoret utgifves, med stämpel, svarande mot den för annan dylik karta stadgade lösen».		

samt, för den händelse Riksdagen bifaller hvad Utskottet sålunda hemstält,

3:o.

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i förnyade nådiga taxan på arfvode för landtmäteriförrättningar den 10 Juni 1881, att der stadgade lösen för kopia eller utdrag af karta, beskrifning, landtmäteriprotokoll eller annan dylik handling, som från Generallandtmäterikontoret utgifves, måtte upphöra att utgå.

I ofvannämnda från Kongl. Justitiedepartementet ingångna skrifvelse har Departementschefen förmält, att som Riksdagen bifallit Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål, hvarigenom, bland annat, stadgades, att personer, som af åklagare åberopats eller enligt domstols förordnande inkallats såsom vittnen i vissa brottmål, eller ock af åklagare eller enligt domstols förordnande inkallats för att upplysningsvis höras, skulle för inställelsen vid domstolen åtnjuta ersättning af allmänna medel, äfvensom att skriftligt besked angående domstolens beslut i ersättningsfrågan skulle utan afgift tillhandahållas den, som fått sådan ersättning sig tillerkänd, i följd deraf den förändring i gällande förordning angående stämpelafgiften syntes böra vidtagas, att bevis angående domstols beslut om ersättning af allmänna medel åt vittnen och upplysningsvis hörda personer i brottmål förklarades från stämpel fria.

Utskottet, som jemväl funnit Riksdagens ofvannämnda beslut böra föranleda en dylik förändring i stämpelförordningen, hemställer följaktligen,

4:o.

att i början af den under § 3 i förordningen angående stämpelafgiften förekommande rubriken *Bevis* måtte införas ett så lydande moment:

»*Bevis* angående domstols beslut om ersättning af allmänna medel åt vittnen och upplysningsvis hörda personer i brottmål — *fritt* —».

Vid anmälan hos häradsrätt om verkställt nämndemansval och hos egodelningsrätt om val af god man vid landtmäteriförrättning, vid förrättandet af val inför magistrat i stad af sådan god man och inför häradsrätt af ledamot i egodelningsrätt, vid stämmingsmans förordnande af underrätt, samt då den, som blifvit till något af nämnda uppdrag utsedd, inför domstol eller hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande aflägger föreskrifven ed eller från uppdraget entledigas, plägar vederbörande myndighet utfärda bevis om hvad sålunda förekommit, hvilka bevis, då åt dem gifves formen af protokollsutdrag, med stöd af gällande förordning beläggas med stämpel såsom andra dylika protokollsutdrag.

Stundom lära ock, enligt hvad inom Utskottet blifvit upplyst, dylika expeditioner, då de innefatta förordnande och icke utfärdas i form af protokollsutdrag, af vederbörande i afseende å stämpel hänföras under det i stämpelförordningens 3 § förekommande momentet »Förordnande att viss tid eller tills vidare förvalta embete eller tjänst, då dermed följer rätt till den med embetet eller tjänsten förenade inkomst,» och sålunda beläggas med 3 kronors stämpel.

En sådan tolkning af sistberörda bestämmelse synes Utskottet föga rimlig, men då densamma icke sällan lärer förekomma, vore ett förtydligande af hithörande föreskrifter erforderligt.

Det har emellertid syntes Utskottet, att för samtliga ofvannämnda fall stämpelfrihet borde medgifvas. Ifrågavarande befattningar äro icke förenade med någon löneinkomst, och den ersättning för vissa förrättningar samt den godtgörelse för rese- och traktamentskostnader, hvar till deras innehafvare äro berättigade, kunna näppeligen sägas göra dylika uppdrag lukrativa. Allra minst synes entledigandet från ett sådant uppdrag böra medföra en tunga i form af stämpelafgift till staten.

Enligt Kongl. Maj:ts förnyade nådiga förordning angående expeditionslösen den 7 December 1883 uppräknas förordnande å tjänste-

förrättning eller annat allmänt uppdrag bland de expeditioner, som skola utan lösen åt vederbörande utfärdas.

De föreskrifter till beredande af stämpelfrihet för ifrågavarande fall, som Utskottet sålunda funnit böra i förevarande paragraf lemnas, torde lämpligast kunna inrymmas under rubriken *Protokoll*.

På grund af det anförda hemställer Utskottet,

5:o.

att uti den under § 3 i förordningen angående stämpelafgiften förekommande rubriken *Protokoll* efter ordet »*Fullmakt*.» måtte insättas ett nytt moment, så lydande:

»*Protokoll* angående förordnande eller entledigande af nämndeman, stämningssman, ledamot af egodelningsrätt eller god man vid landtmäteriförrättning, äfvensom öfver af dem aflagd föreskrifven ed — *fritt* —».

Med undantag af här ofvan återgifna framställningar hafva några förslag till förändring i stämpelförordningen vid innevarande riksdag icke förekommit. Ej heller har Utskottet i öfrigt funnit anledning att, utom för ofvan omförmälda fall, förorda någon förändring i det bestående; hvilket Utskottet skolat

6:o.

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 12 Mars 1886.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.